

Fie ca solemnitatea din această zi să deschidă inima noastră către această perspectivă superioară a existenței. Fie ca Fecioara, pe care o contemplăm astăzi strălucitoare la dreapta Fiului, să ajute omul de astăzi trăind ca un credincios „care îndeplinește Cuvântul Domnului”. „Astăzi, fiii Bisericii de pe pământ celebrează în bucurie trecerea Fecioarei către cetatea dumnezeiască, Ierusalimul ceresc”. Așa cântă astăzi liturgia armenescă. Maria, care este „bucuria cerului și a pământului”, să vegheze și să se roage pentru noi și pentru lumea întreagă, acum și întotdeauna. Amin!

Papa Ioan Paul al II-lea, Omilie,
15 august 2001

Calendarul săptămânii 9-16 august 2026

9	D	DUMINICA A 19-A D.P.A.; Sf. Tereza Benedicta a Crucii (Edith Stein), fc. m., patr. a Europei
10	L	Sf. LAURENȚIU, DIACON M.
11	M	Ss. Clara, fc. **; Suzana, m.
12	M	Sf. Ioana Francisca de Chantal, clg. *
13	J	Ss. Pontian, pp. m., și Hipolit, pr. m. *; Ioan Berchmans, student
14	V	Sf. Maximilian Maria Kolbe, pr. m. **
15	S	ADORMIREA MAICII DOMNULUI; Ss. Tarciziu, m.; Iacint, pr.; Stanislau Kostka, clg.
16	D	DUMINICA A 20-A D.P.A.; Ss. Ștefan, rege; Rochus, pelerin

Gândul săptămânii

„O singură ambiție este legitimă: aceea de a fi mai buni.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

15 august 2026 • ADORMIREA MAICII DOMNULUI • Ss. Tarciziu, m.; Iacint, pr.; Stanislau Kostka, clg.

LECTURA I

O Femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei.

Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 11,19a; 12,1-6a.10ab

Atunci s-a deschis templul lui Dumnezeu care este în cer și a fost văzut chivotul alianței lui în templul său. Și s-a arătat în cer un semn mare: o Femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap o coroană de douăsprezece stele. Ea era însărcinată; striga în chinurile nașterii, frământându-se să nască. Apoi a apărut un alt semn în cer: iată, un dragon ca de foc, mare, având șapte capete și zece coarne, iar pe capete - șapte diademe. Coada lui târa a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Dragonul stătea înaintea Femeii care trebuia să nască pentru a devora copilul când va fi născut. Ea a născut un copil de parte bărbătească, care va păstori toate neamurile cu un sceptru de fier; copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul său, iar Femeia a fugit în pustiu, acolo unde i-a fost pregătit un loc de Dumnezeu. Și s-a auzit un glas puternic în cer spunând: “Acum au

venit mântuirea și puterea, împărăția Dumnezeului nostru și puterea Unsului său”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 44(45),10.11.12.16 (R.: 10b)

R.: Regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Fiice de regi sunt în preajma ta, regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir. **R.**

Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, uită de poporul tău și de casa părintelui tău! **R.**

Regele râvnește frumusețea ta; el îți este stăpânul, prosternă-te în fața lui. **R.**

Prietenenele fiicei regelui sunt aduse în bucurie și veselie, sunt conduse în palatul regelui. **R.**

LECTURA A II-A

Cel dintâi va învia Cristos, după aceea, cei care sunt ai lui Cristos.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni 15,20-27a

Fraților, Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață. Dar fiecare la rândul lui: cel dintâi Cristos, după aceea, cei care sunt ai lui Cristos, la venirea lui, apoi va fi sfârșitul, când el va încredința împărăția lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și putere. Căci el trebuie să domnească până când va pune toți dușmanii sub picioarele lui. Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea. De fapt, "toate le-a supus sub picioarele lui".

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

(Aleluia) Maria a fost înălțată la ceruri, corurile de îngeri se bucură. (Aleluia)

EVANGHELIA

Cel Puternic mi-a făcut lucruri mari. I-a înălțat pe cei umili.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 1,39-56

În zilele acelea, ridicându-se, Maria s-a dus în grabă către ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda. A intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. Când a auzit Elisabeta salutul Mariei, a tresăltat copilul în sânul ei, iar Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt și a strigat cu glas puternic: "Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul sânelui tău! Și de unde îmi este dată mie aceasta, ca să vină mama Domnului meu la mine? Iată, când a ajuns glasul salutului tău la urechile mele, a tresăltat de bucurie copilul în sânul meu! Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de Domnul!" Maria a spus: "Sufletul meu îl preamărește pe Domnul și duhul meu tresăltă de bucurie în Dumnezeu, Mântuitorul meu, căci a privit la smerenia slujitoarei sale. Iată, de acum toate popoarele mă vor numi fericită, căci mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic și numele lui e sfânt! Milostivirea lui rămâne din neam în neam peste cei ce se tem de el. A arătat puterea brațului său: i-a risipit pe cei mândri în cugetul inimii lor. I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a copleșit cu bunuri, iar pe cei bogați i-a lăsat cu mâinile goale. L-a sprijinit pe Israel, slujitorul său, amintindu-și de îndurarea sa, după cum a promis părinților noștri, lui Abraham și urmașilor lui în veci". Maria a rămas cu ea cam trei luni, apoi s-a întors la casa ei.

Cuvântul Domnului

Cuvintele lui Paul, care au răsunat în cursul celei de-a doua lecturi, ne ajută să înțelegem sensul solemnității pe care o celebrăm astăzi. În Maria, ridicată la cer la capătul vieții sale pământești, strălucește victoria definitivă a lui Cristos asupra morții, intrată în lume din cauza păcatului lui Adam. Cristos, „noul” Adam, a învins moartea, oferindu-se ca jertfă pe Calvar, într-un gest de iubire ascultătoare față de Tatăl. În triumful Fecioarei, Biserica o contemplă pe cea pe care Tatăl a ales-o ca Mamă adevărată a Fiului său Unic, asociind-o la planul mântuitor al Răscumpărării.

De aceea Maria, așa cum o arată bine liturgia, este un semn întăritor pentru speranța noastră. Dacă experiența zilnică ne permite să ne dăm seama că pelerinajul pământesc este plasat sub semnul incertitudinii și al luptei, Fecioara înălțată în gloria paradisiului ne asigură că ajutorul divin nu ne va lipsi niciodată.

Un mare semn apare pentru noi în cer astăzi: Fecioara Maria! Autorul sacru al cărții Apocalipsului ne vorbește printr-un limbaj profetic în prima lectură. Ce semn extraordinar se găsește înaintea ochilor noștri uimiți! Obişnuți să ne concentrăm pe realitățile pământești, suntem

invitați să privim spre înalt: spre cer, care este patria noastră definitivă, unde Preasfânta Fecioară ne așteaptă. Omul modern este acaparat de interese și de preocupări materiale. Caută siguranța și, adesea, face experiența singurătății și a angoasei. Și ce să mai spunem despre enigma morții? Adormirea Maicii Domnului este un eveniment care ne atinge de aproape tocmai pentru că omul este destinat să moară. Dar moartea nu are ultimul cuvânt. Ea este - așa cum afirmă misterul Înălțării Fecioarei - trecerea către viață în întâlnirea iubirii. Este trecerea către fericirea cerească rezervată celor care lucrează pentru adevăr și dreptate și care se străduiesc să-l urmeze pe Cristos.

„De acum toate popoarele mă vor numi fericită” (Lc 1, 48). Astfel se exprimă Mama lui Cristos când o întâlnește pe ruda sa în vârstă, Elisabeta. Evanghelia ne-a propus din nou rugăciunea Magnificat pe care Biserica o cântă în fiecare zi. Este răspunsul Fecioarei la cuvintele profetice ale Sfintei Elisabeta: „Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de Domnul!”

În Maria, promisiunea devine realitate: Fericită este Mama și fericiți vom fi noi, fiii ei, dacă, asemenea ei, ascultăm și punem în practică Cuvântul Domnului.